

ब्रह्मः

अन्यतोऽहमरप्रचवटवेतवर्णं हृतम् ।
 ब्रह्मशोषोपदेशानां नाशनं चाननात् स्मृतम् ।
 तैलसैववयद्याङ्गनिम्नपत्रनिशाशुभे ।
 त्रिदृष्टवनयुतेः कार्यः प्रवेपो ब्रह्मशोधनम् ।
 एकैकं सारिवाक्यं सर्वत्रब्रह्मशोधनम् ।
 निम्नपत्रनिशाङ्गानि त्रिदृष्टसैवमप्यधिकम् ।
 दुष्टत्रयप्रश्नमनो वेपः शोधनकेशरी ।
 शोधनकेशरी शोधनश्रेष्ठः ।
 “वेपान्निम्नदलेः कल्केत्रं ब्रह्मशोधनरोपणम् ।
 भवत्याच्छेदमन्दापिपित्तश्लेष्ममौनं चरेत् ।
 ब्रह्मानं विशोधयेत् वर्णां सप्ता स्यात् सन्धि-
 मर्म्मेनान् ।
 अभयत्रिदताङ्गानाङ्गलोमधुसैव्यैः ।
 निम्नपत्रचतुर्दशार्कैर्मधुकसंयुता ।
 वस्तिस्तिनानां कल्को वा शोधयेन्नोपयेद्-
 ब्रह्मम् ॥” ॥
 अथ रोपणमाह ।
 “अपेतपूतिमांशानां मांसस्थानमरोहताम् ।
 कल्केस्तु रोपयेद्देवक्षिणो मधुसंयुतः ।
 अन्तगत्या रुद्धा लोष्टः कटपुष्पं मधुयष्टिका ।
 समञ्जा धातकीपुष्पं परमं ब्रह्मरोपणम् ।
 मधुयुक्ता शरपुष्पा सर्वत्रब्रह्मरोपणी कपिता ।
 सुखवीपत्रघत्तूरवला मोषा कुटेरका ।
 पृथगेते प्रलेपेन गम्भीरब्रह्मरोपणाः ॥”
 सुखवीपत्र कलौञ्जीपत्र । अस्या एतदेव नाम
 पुष्पकै हृतम् । कुटेरक वरवरी ।
 “कङ्कभोऽहमरप्रचवटवेतवर्णं हृतम् ।
 तत्कृच्छ्रं चर्चिता वेपान् प्ररोहन्ति महाब्रह्माः ।
 प्रियङ्गुधातकीपुष्पयष्टीमधुयुक्तानि च ।
 रुद्धाचूर्णैश्चर्चिता ये रोपणान्यवधूनात् ।
 यवचूर्णं समधुकं सत्तैलं सह सर्पिषा ।
 दद्यादावेपनं कीर्णं दाहमूलोपशान्तये ।
 करञ्जारिचर्चितां कीर्णेषो दद्याद्ब्रह्मं क्षमोन् ।
 लसुनस्याचवा वेपो हिङ्गुनिम्नलोऽथवा ।
 निम्नपत्रवर्णाहिङ्गुसर्पिषोऽथवाचयेः ।
 धूपनं स्याद्ब्रह्म रजःक्षमिकं रुद्रापाहम् ।
 ये क्षेदपाकसुतिगन्धवर्णो
 ब्रह्माचरोत्याः समताश्च शोषाः ।
 प्रचान्ति ते गुग्गुलुमिश्रितेन
 पीतेन शान्तिः त्रिपलाहतेन ।
 पटोलनिम्नासनसारधानी-
 पञ्चभयनिर्यहमर्मुखे तु ।
 पिबेत् हृतं गुग्गुलुना विषर्प-
 विस्फोटदुष्टब्रह्मशान्तिमिच्छन् ॥” ॥
 अथ सर्वार्थाकरणम् ।
 “मनःशिला समञ्जिष्ठा सलाशा रजनीदयम् ।
 प्रलेपः स्रष्टतचौद्रक्षयः सावर्ण्यं हृतं स्मृतः ॥” ॥
 अथ ब्रह्मनो भोजनम् ।
 “जीर्णशाक्योदनं स्निग्धमण्यसुखं द्रवोत्तरम् ।
 भुञ्जानो जाङ्गलेर्मांसेः शीघ्रं ब्रह्ममपीहति ।
 तद्भुजोयकजीवनीवाक्ककसुनिषक्कैः ।
 बालं मूलकवाताङ्गपटोलैः कारवैजकैः ॥

ब्रह्मः

सदाक्षिमेः सामलकैः हृतभृष्टैः सधैव्यैः ।
 अन्यैरेवं गुणैर्वापि सुहृदीनां रसेन च ॥”
 एभिः सह जीर्णशाक्योदनं भुञ्जानः शीघ्रं ब्रह्म-
 मपीहतीत्यन्वयः ।
 “अन्नं दधि च शाकच मांसमानपमोदकम् ।
 क्षीरं गुरुक्षि चान्यानि ब्रह्मतैः परिवर्ययेत् ।
 त्रये न्ययुरायासात् स च रामश्च जागरात् ।
 तौ च रुक् च दिवाध्यामात् ताश्च न्यलुक्
 मेषुनात् ॥” ॥
 अथाङ्गब्रह्मचिकित्सा ।
 “कुष्ठे सद्यो ब्रह्मं कुर्याद्दूर्वाधश्च शोधनम् ।
 क्रिया शीता प्रयोक्तव्या रक्तपित्तोष्णशान्ति ।
 लङ्घनश्च बलं शाला भोजनं चाक्षमोक्षयम् ।
 दृष्टे विदलिते चैव सुतरामिष्यते विधिः ।
 क्षिप्ते भिन्ने तथा विद्धि चतैः वाक्मतिस्त्वित् ।
 रक्तचयात्तत्र रजः करोति पवनो भृष्टम् ।
 क्षेदपानपरीक्षेकपेपाक्षोपनाहनम् ।
 कुर्वीत क्षेदवक्षिणं मारुतप्रौषधैर्भिषक् ।
 खड्गादिच्छिन्नगान्धस्य तत्क्षानं पूतितो ब्रह्मः ।
 गाङ्गेरुकोमूलरसैः सद्यः स्यात् गतवेदनः ॥”
 गाङ्गेरुको नागवला गुरवकरी इति लोके ।
 “कषायमधुराः शीताः क्रियाः सर्वाः प्रयो-
 जयेत् ।
 सद्यो ब्रह्मनां सप्ताहात् पश्चात् पूर्वोक्तमाच-
 रेत् ॥
 आमाशयस्थे रुधिरं विदध्याहमनं नरः ।
 तस्मिन् पक्षाशयस्थे तु यक्षीयात् स विरे-
 चयम् ॥
 कायो वंशलग्नरुक्खदं द्वाभ्यभिदा हतः ।
 हिङ्गुसैवसंयुक्तः कीदृशं सावयेदहम् ।
 यवकोलकुलत्यागं निक्षेपेन रसेन च ।
 भुञ्जीताम् यवायुं वा पिबेत् सैवसंयुतम् ।
 जातीनिम्नपटोलपत्रकटुकादावैनिश्राशारिवा-
 मञ्जिष्ठाभयतिक्ततुल्यमधुकेर्मेक्ष्माङ्गवीजैः समैः ।
 सर्पिःविह्वलनेन स्याद्वदना मर्माश्रिताः साविजो
 गम्भीराः सक्तो ब्रह्माः सगतिताः शुध्यन्ति
 रोहन्ति च ॥
 दृढवैद्योपदेशेन पारम्पर्योपदेशतः ।
 जातोऽहतेन संविद्धे क्षैत्र्यं चिकित्सकं दुष्टैः ॥”
 इति जाङ्गादिहृतम् ॥
 “जातीनिम्नपटोलानां नक्तमानस्य पक्ष्याः ।
 चिकित्सं समधुकं कुष्ठं वै निषे कटुरोहिणी ।
 मञ्जिष्ठा पद्मकं पञ्चा लोष्ट्रमक्षणीलसुम्पलम् ।
 सारिवा तुल्यं चापि नक्तमानपत्रं तथा ॥”
 सारिवास्याने सनिम्न इति च पाठः ।
 “एतानि समभागानि कल्कोज्ज्वल प्रयजतः ।
 तिलतैलं पचेत् सन्धक् वेदः पाकविचक्षणः ।
 विषव्रक्षे चसुम्पले स्फोटके कचरोमिषि ।
 दृढवीर्यरोगेण कौटुहल्ये सर्वथा ।
 सद्यः शूलप्रकारेण दग्धविह्वलं चैव हि ।
 नखदन्तचते दैर्घ्ये दृढमांसपक्वये ।
 भक्षयेन हितं तेनमिदं शोधनरोपणम् ॥

ब्रह्मः

तेन जाङ्गादि नास्तेतत् प्रविद्धं भिषगाहृतम् ॥”
 इति जाङ्गादिहृतम् ॥
 “विन्नकरवीनरामटशरपुष्पाङ्गलीकसिन्दूरैः ।
 सविषेक्षया सज्जहेः कटुतैलं साधयंयुक्तम् ।
 विपरीतमज्जतैलं दुष्टब्रह्मं तथा नाङ्गीम् ।
 बहुमेवने रसाध्यामपप्यभोक्तुश्च निगदति ॥”
 इति विपरीतमज्जतैलम् ॥
 “अन्धतापटोलमूलनिम्नपत्रकटुक्षमिषानाम् ।
 समभागानां पूर्वं सर्व्वसमो गुग्गुलोभाङ्गः ।
 प्रतिवाचरमेकैका खादेदिहृष्टपरिमाणात् ।
 जेतुं ब्रह्मवाताहगुल्मोदरशोधवातरोगाश्च ॥”
 इति अन्धतादिगुग्गुलुः ॥
 अथाभिदग्धस्य चिकित्सा ।
 “भुष्टस्यापिप्रपतनं कार्यसुखं तथौषधम् ।
 सन्धकस्त्रिंशद्विंशतौ तु स्त्रिंशं भवति शोभि-
 तम् ॥
 प्रह्लादा वलितं शीतं स्खन्दयन्त्यतिशोषितम् ।
 तस्मात् सुखयति भुष्टं न तु शीतं कदाचन ॥”
 स्खन्दयन्ति शोषयन्ति ।
 “शीतासुष्णाश्च दुर्दग्धे क्रियां कुर्यात्ततः पुनः ।
 हतावेपप्रसेकास्तु शीतानेवास्य कारयेत् ।
 सन्धगदग्धे तुगाक्षीरोक्षचन्दनगैरिकैः ।
 सान्धतैः सर्पिषा युक्तेरावेपं कारयेद्विषक् ।
 पाम्यान्पौदकेर्मांसैः पिष्टैरेनं प्रलेपयेत् ।
 अतिदग्धे विशीर्णानि मांसानुद्भूतं शीतलाम् ।
 क्रियां कुर्यात् ततः पञ्चाङ्गानितुल्यलकणैः ।
 तिक्तत्वाच्च कषायैर्मांसैः हृतमिष्टैः प्रलेपयेत् ।
 बदरीलककषायैर्वा हृतमिष्टैः प्रलेपनम् ।
 यवान् दग्धा मघौक्ष्ण्य तैवेन युतया तथा ॥
 अथ सर्व्वविदग्धेषु वेपनाद्ब्रह्मरोपणम् ।
 ब्रह्मं गद्विचिर्चं वा ह्यादयेदयमोदनैः ।
 मधुच्छिष्टं समधुकं वेपं सर्व्वरसं तथा ।
 मञ्जिष्ठाचन्दनं चूर्णं पिष्ट्वा सर्पिषि पाच-
 येत् ।
 सर्व्वेषामभिदग्धानामेतद्रोपणमुत्तमम् ॥”
 इति चिकित्सकादिहृतम् ॥
 “विह्वं कषायकल्काभ्यां पटोल्या कटुतैलकम् ।
 ब्रह्मदग्धरणा सावदाहविस्फोटनाशनम् ॥”
 इति पटोलीतैलम् ॥
 “वातोक्षमश्रुतं दुष्टं संश्लेष्य यथितं ब्रह्मम् ।
 कुर्यात् सदाहं कल्पाङ्गं ब्रह्मयत्यस्तु स स्मृतः ।
 कम्पित्यकं विह्वलानि त्वचं दार्वगाक्षये च ।
 पिष्ट्वा तैलं पचेत्तन्मन्त्रयन्निहं परम् ॥”
 इति ब्रह्मगुग्गुलुमांसदग्धव्याधिकारः ॥
 भयाधिकारस्तु भयशब्दे द्रव्यः । नाङ्गीव्य-
 निदानं नाङ्गीव्यशब्दे द्रव्यम् ॥
 अथ नाङ्गीव्यस्य चिकित्सा ।
 “कुष्ठकटुपदार्थाभिर्वर्णिं ज्ञत्वा प्रपूरयेत् ।
 एष सर्व्वशरीरस्यां नाङ्गीं हन्त्यात् प्रयोगराट् ।
 आरन्ध्रनिश्राकात्पाच्यन्त्या क्षौद्रंयुता ।
 खन्धनिर्त्रये योण्या शोधनी गतिनाशनी ॥”
 काजा मञ्जिष्ठा ।